

Norrøn gudalæra

Norrøn gudalæra er tað sama sum ásatrúgv. Ásatrúgvín var trúgvín hjá norðbúgvum í fornöld og víkingatíð. Í ásatrúnni vóru fleiri gudar. Gudarnir vóru býttir í tveir bólkar, æsir og jatnir. Æsirnir vóru teir góðu og búðu í Ásgarði. Jatnirnir vóru teir óndu og búðu í Útgarði. Menniskjuni búðu í Miðgarði.

Æsirnir royndu at hjálpa menniskjunum og gera gott, meðan jatnirnir royndu allatíðina at gera menniskjunum ílt. Æsir og jatnir vóru allatíðina í bardaga um tað góða og tað ónda.

Óðin

Óðin var hægstur av gudunum í Ásgarði. Hann var krigsgudur, deyðsgudur og vísdómsgudur. Fyri at Óðin skuldi gerast vísdómsgudur, mátti hann drekka úr **vísdómsbrunninum**. Men fyri at sleppa at drekka úr vísdómsbrunninum mátti hann lata annað eygað, og tí var Óðin einoygdur.

Óðin ráddi yvir eydnu og óeydnu hjá fólki, og hann kundi eisini gera av, hvør skuldi vinna í bardaga. Óðin átti eitt spjót, sum kundi fara ígjøgnum træ, stein og metal.

Vísdómsbrunnur: stórir tangi ella hol við vatni í. Fólk gjørdust klók, um tey drukku vatn úr brunninum

Frigg

Frigg var kona Óðin. Hon var ógvuliga klók, og Óðin spurdi hana ofta um góð ráð, tá hann skuldi taka truplar avgerðir.

Frigg var **hjúnarbandsgudinna** og verndari í sambandi við nógv arbeiði, sum konur gjørdur, eitt nú veving, seyming og matgerð. Frigg verður eisini ofta sett í samband við móðurkærleika.

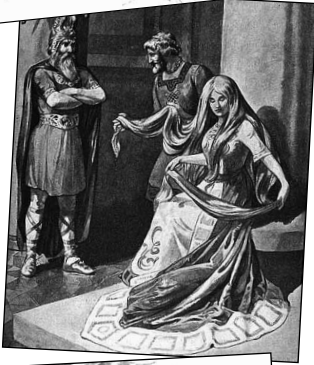
Hjúnarbandsgudinna: gudinna, sum verjir og hjálpir hjúnum

Tóru

Tóru var elsti sonurinn Óðins, men Frigg var ekki mamma hansara. Mamma Tór neyndist Jørð og búði eisinni í Ásgarði. Tóru var ein týðningarmikil guður, tí hann ráddi fyrri veðrinum og kundi gera av, hvussu gróðurin var.

Tóru átti hamaran Mjølner. Tá hann kastaði Mjølner eftir onkrum, rakti hann altíð rætt og kom aftur til Tór.

Siv

Siv var kona Tór. Navnið Siv merkir kona. Siv var vakrast av øllum kvinnunum í Ásgarði og hevði gullhár.

Siv var gudinna fyrri tí, sum **heystað** varð. Hon ráddi fyrri, hvussu rík fólk gjørdust í sambandi við tað, sum kom burtuúr heystingini.

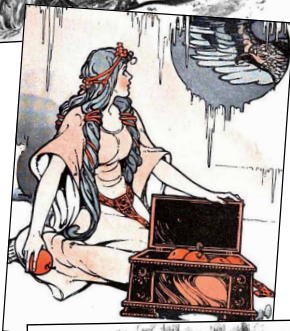
At heysta: vit heysta, tá ið vit sláa grasið ella taka eplini upp

Loki

Loki var vakur, men óndur og loyndarfullur. Hann dugdi gand og var altíð klárur at gera okkurt keðiligt ella ringt.

Loki var jatni, men slapp kortini at vera nógv saman við Óðini og Tóri í Ásgarði. Viðhvørt hjálpti Loki Óðini og Tóri og hinum ásunum, sjálvt um hann ofta gjørdi nógv ringt.

Iðunn

Iðunn var ungdóms- og kærleiksgudinna. Hon átti eina eskju, har hon goymdi nøkur gull súrepli. Hesi súrepli vóru nakað heilt serligt. Tá tey, sum búðu í Ásgarði gjørdust gomul, kundu tey fara til Iðunn og fáa sær ein bít av einum súrepli, og tey gjørdust ung aftur.

Týr

Týr var krigsguður og ráddi mest fyrri, hvør vann í bardaga. Hann var tann **djarvasti** av ásunum, og hann var ógvuliga sterkur. Týr hevði bert eina hond, tí hina hevði Fenrisúlvarin bitið av.

Djarvur: torir væl

Froya

Froya var kærleiksgudinna og ráddi fyrri kærleika og deyða. Hon var millum vakrastu konur í Ásgarði. Froya var gift við einum manni, sum æt Óður. Einaferð fór hann á eina ferð og kom ongantíð aftur. Froya gjørdist kedd og fór at gráta. Tárini, sum komu úr eygum hennara, vóru úr reyðargulli.

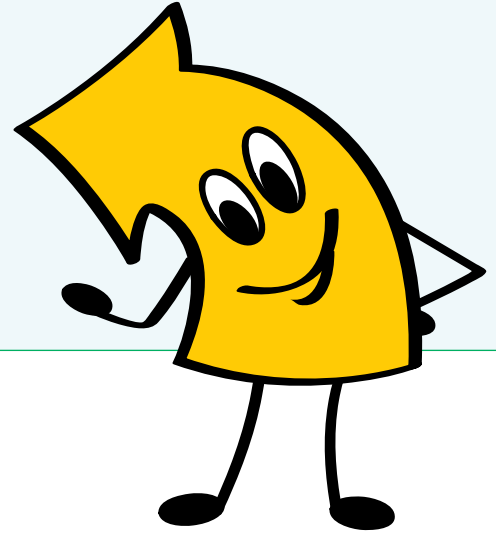
Froya átti ein vogn, sum tvær kettur drógu.

Ferðandi fólk funnu Føroyar

Norrøn gudalæra

Vel ein av gudunum ella gudinnunum at skriva um.

Hvussu eitur gudurin ella gudinnan?

Hvat heldur tú hendir á myndini?

Sig frá onkrum afturat um gudin ella gudinnuna.
